

Cultuur

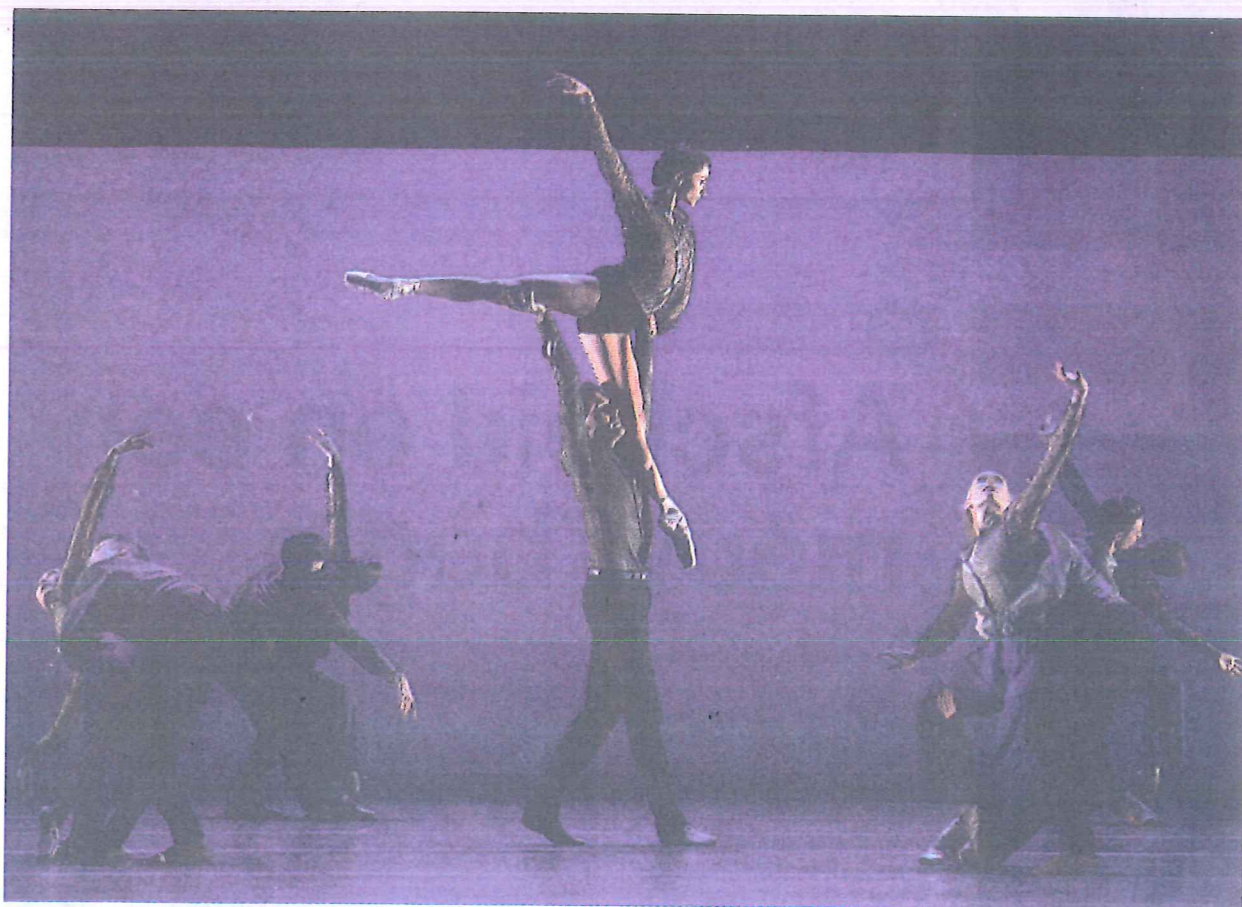
Britse klasse bij het Nationale Ballet

15

'COOL BRITANNIA'

★★★★☆

Engels offensief

Anna Tsygankova en Jozef Varga stralen in 'Concerto concordia' van Christopher Wheeldon.
FOTO ANGELA STERLING

WAT: ballet
WIE: Het Nationale Ballet
WAAR: Nationale Opera & Ballet, Amsterdam
WANNEER: t/m 27 juni
INFO: operaballet.nl

Hip was het en toonaangevend wilde het zijn, het Groot-Brittannië en vooral Londen in het midden van de jaren negentig. De opzienbarende rijzende ster van Tony Blair kreeg een motto mee: 'Cool Britannia'. Dertiger David Dawson en veertigers Christopher Wheeldon en Wayne McGregor hadden zó in dat plaatje gepast. Zij zijn de drie Britse choreografen in het nieuwe programma van Het Nationale Ballet dat precies die titel meekreeg.

Met twee wereldpremières en een Nederlandse première sowieso een voorstelling om naar uit te kijken. Wat opvalt is de verwantschap tussen de drie. Duidelijke wortels in het modern-klassieke repertoire; denk aan George Balanchine, Hans van Manen.

Lichtvoetig

Dawson bijt het spits af met *Empire noir*. Op speciaal gecomponeerde muziek van Greg Haines (een opdracht van de Eduard van Beinum Stichting en Het Nationale Ballet) opent het werk sterk met een rij dansers in de breedte van het toneel, die snel opbreekt. Het toneelbeeld van John Otto – Een grote V-vorm die naar linksboven wijst – is ook een vondst. Dawson wilde 'iets explosiefs' maken. Ten dele is dat gelukt. Igone de Jongh kan schitteren aan de zijde van Vito Mazzeo. En

Michaela DePrince (nog élève) laat naast Artur Shcherikov zien hoezeer zij gegroeid is. Lichtvoetig en precies, als een vis in het water. Een tekortkoming van de choreografie is het gebrek aan een klik met de neoromantische muziek van Haines. Waar die vertellend is, krijgt het bewegingsmateriaal minder ontwikkeling in een reeks abstracte variaties.

Wheeldon heeft die klik wel met Francis Poulenc. Zijn *Concert voor twee piano's en orkest* uit 1932 is melodieus van licht jazzy swingend tot ingetogen.

Daar kan Wheeldon mee uit de voeten.

Dansplezier

Zijn ervaring in de musicalwereld – hij kreeg begin deze maand een Tony Award voor beste choreografie in *An American in Paris* – is duidelijk aanwezig. En het dansplezier is zichtbaar. Los in de heupen en poëtisch bewegen ze, zowel de solistenparen Anna Tsygankova - Jozef Varga en Nadia Yanowsky - Remi Wörtmeyer als de twaalf anderen. Dit *Concerto concordia* is de aanwinst van de

avond.

Chroma, van McGregor (uit 2005), reflecteert nauw op de muziek van Joby Talbot. Hij doet dat met vele tinten, variërend van klassiek, modern-klassiek en jazzy tot elementen van folk en street-dance. Een feest voor het oog (en oor: het Balletorkest onder Matthew Rowe is zeer op dreef), waarbij andermaal Igone de Jongh de sterren van de hemel danst en Remi Wörtmeyer nog eens laat zien wat een aanwinst hij is voor het gezelschap.

Bertjan ter Braak